

Biblioteka
OKEAN

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Anna Todd
AFTER EVER HAPPY

Copyright © 2015 by Anna Todd

Copyright © 2017 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

wattpad

ISBN 978-86-7702-514-4

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, preštampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2017.

ANATOD

AFTER

POSLE SREĆNOG KRAJA

PETA KNJIGA SERIJALA AFTER

Preveo sa engleskog:

Nikola Petaković

*Za sve one koji su se ikada borili za nekog ili nešto
u šta su verovali*

PROLOG

Mnogo puta u životu osetio sam se neželjenim, u najgorem smislu van svog elementa. Imao sam mamu koja se trudila, zaista se iskreno trudila, ali to prosto nije bilo dovoljno. Previše je radila; preko dana je spavala jer je bila na nogama po cele noći. Triš se trudila, ali dečaku, posebno izgubljenom dečaku, trebao je otac.

Znao sam da je Ken Skot problematičan čovek, neuglađeni folirant koji nikada nije bio zadovoljan niti impresioniran ničim što sam ja radio. Mali Hardin, jadnik koji se trudio da impresionira visokog čoveka čiji su povici i koraci ispunjavali pretrpan prostor naše usrane kućice, bio je zadovoljan mogućnošću da taj hladni čovek nije njegov otac. Uzdahnuo bi, zgrabio knjigu sa stola i pitao mamu kada će Kristijan, fini čovek koji ga je zasmejavao recitujući delove starih knjiga, doći kod njih.

Ali Hardin Skot, odrastao čovek koji se borio sa zavisnošću i besom nasleđenim od jadtrog nazovioca koji mu je dodeljen, jebeno je razjaren. Osećao sam se izdano, jebeno zbunjeno i još jebenije gnevno. To nema nikakvog smisla, otrcani zaplet zamenjenih očeva koji se odvija u svakom usranom sitkomu ne može nikako da bude moj život. Zakopana sećanja ponovo se pojavljuju.

Moja mama priča na telefon jutro nakon što je jedan od mojih sastava izabran da bude objavljen u lokalnim novinama: „Samo sam mislila da bi želeo da znaš, Hardin je briljantan. Poput svog oca“, nežno me je hvalila u slušalicu.

Pogledao sam po maloj dnevnoj sobi. Čovek tamne kose onesvešćen na fotelji, s flašom smeđeg pića pored nogu, nije bio briljantan. On je u *jebenom haosu*, pomislio sam dok se on meškoljio, a moja mama brzo spuštala slušalicu. Nebrojene su bile takve situacije, kada sam bio previše glup, previše mlad da bih shvatio zašto je Ken Skot tako distanciran od mene, zašto me nikada nije grlio onako kako su očevi mojih prijatelja grlili

njih. On nikada nije igrao bejzbol sa mnom, niti me je učio da budem bilo šta drugo osim jebene pijanice.

Da li je sve to bilo uzalud? Da li je Kristijan Vens u stvari moj otac?

Soba se okreće, i ja zurim u njega, čoveka koji bi trebalo da mi je očinska figura, i vidim nešto poznato u njegovim zelenim očima, liniji njegove vilice. Ruke mu se tresu dok sklanja kosu sa čela, i zamrznem se shvativši da i ja radim isto.

Prvo poglavlje

TESA

„To je nemoguće.“

Stojim, ali brzo sedam na klupu kada mi se učini da se zemlja pod mojim nogama nesigurno ljulja. Park se sada puni ljudima. Porodicama s malom decom, balonima i poklonima u rukama, uprkos hladnom vremenu.

„Istina je, Hardin je Kristijanov sin“, kaže Kimberli, a pogled njenih svetlih očiju je fokusiran.

„Ali Ken... Hardin izgleda potpuno kao on.“ Setila sam se kad sam prvi put videla Kena Skota, u prodavnici jogurta. Istog trenutka sam znala da je on Hardinov otac, njegova tamna kosa i visina pomogli su mi da brzo dođem do tog zaključka.

„Jel' tako? Ja to ne primećujem, osim boje kose. Hardin ima iste oči kao Kristijan, istu strukturu lica.“

Stvarno? Mučila sam se da prizovem usećanje sva tri lica. Kristijan ima rupice na obrazima kao Hardin i iste oči... ali to prosto nema smisla: Ken Skot je Hardinov otac, mora biti. Kristijan izgleda tako mlado u poređenju s Kenom. Znam da su istih godina, ali Kenov alkoholizam uzeo je danak njegovom izgledu. On je i dalje zgodan muškarac, ali vidi se da ga je piće postarilo.

„Ovo je...“ Borila sam se da dođem do daha i do reči.

Kimberli me je pogledala kao da se izvinjava. „Znam. Veoma sam želela da ti kažem. Mrzela sam što ti to krijem, ali nije bilo na meni da ti kažem.“ Stavila je ruku na moju i nežno je stisnula. „Kristijan me je uverio da će, čim mu Triš bude dozvolila, on sâm to reći Hardinu.“

„Samo sam...“ Duboko sam udahnula. „To Kristijan radi? *Sada* govori to Hardinu?“ Ponovo sam ustala, a Kimberli mi je pustila ruku. „Moram da odem do njega. On će...“ Ne mogu ni da pokušam da zamislim kako će

Hardin reagovati na tu vest, posebno jer je sinoć zatekao Triš i Kristijana zajedno. Ovo će biti previše za njega.

„Tačno tako.“ Kim je uzdahnula. „Triš se nije potpuno saglasila, ali Kristijan je rekao da je bila dovoljno saglasna, i stvari su se izmakle kontroli.“

Dok sam izvlačila telefon, samo sam mislila kako ne mogu da verujem da bi Triš ovo krila od Hardina. Imala sam bolje mišljenje o njoj, naročito kao o majci, a sada sam imala osećaj kao da je uopšte ne poznajem.

Telefon mi je već uz obraz, zovem Hardina, već mu zvoni, kad Kimberli kaže: „Rekla sam Kristijanu da ne bi trebalo da vas dvoje budete razdvojeni kad bude rekao Hardinu, ali Triš je preporučila da budu njih dvojica sami, ako će već da mu kaže...“ Kimberli je čvrsto stisnula usne i bacila pogled po parku, a onda ga podigla ka nebu.

Začula sam tup zvuk automatske sekretarice Hardinovog telefona. Ponovo sam pozvala dok je Kimberli sedela u tišini, samo da bih i drugi put dobila sekretaricu. Stavila sam telefon u zadnji džep i počela da kršim ruke. „Možeš li da me odvedeš do njega, Kimberli? Molim te?“

„Mogu. Naravno.“ Potom ustane i pozove Smita.

Dok sam posmatrala dete koje je prolazilo pored nas, palo mi je na pamet da je Smit Kristijanov sin... i Hardinov brat. Hardin ima malog brata. A onda sam pomislila na Landona... šta ovo znači za Landona i Hardina? Da li će Hardin želeti da ima bilo šta s njim sada, kada ih ne povezuju nikakve istinske porodične veze? A Karen, šta je sa slatkom Karen i njenim kulinarijama? Ken – šta će biti s čovekom koji se toliko trudi da se iskupi za užasno detinjstvo dečaka koji nije njegov sin. Da li *Ken* zna? U glavi mi se vrtelo, i bilo mi je potrebno da vidim Hardina. Da se uverim da on zna da sam tu za njega, a onda ćemo zajedno sve ovo skapirati. Ne mogu ni da zamislim kako se on sada oseća, mora da je skrhan.

„Da li Smit zna?“, pitam ja.

Posle kratke ćutnje, Kimberli kaže: „Mislili smo da zna, zbog toga kakav je prema Hardinu, ali nikako nije mogao znati.“

Žao mi je Kimberli. Kao da nije dovoljno što mora da se nosi s neverom svog verenika, sad još i ovo. Kada dođe do nas, Smit zastane i misteriozno

nas pogleda, kao da tačno zna o čemu smo razgovarale. To nije moguće, ali ja se ipak pitam, zbog načina na koji ide ispred nas i ulazi u kola bez reči.

Dok se vozimo kroz Hampsted da nađemo Hardina i njegovog oca, panika u mojim grudima raste i opada, raste i opada.

Drugo poglavlje

HARDIN

Zvuk cepanja drveta prolomio se kroz bar.

„Hardine, stani!“, odjekivao je Vensov glas, odnekud.

Još jedan zvuk cepanja, praćen lomljinom stakla. Taj zvuk mi je prijao, povećavao je moju žeđ za nasiljem. Potrebno mi je da lomim nešto, da povredim nešto, ako je i predmet u pitanju.

I lomim.

Vrisak se pojačao, vraćajući me iz transa. Pogledam u svoje ruke i vidim odvaljeni deo noge od skupe stolice. Podignem pogled na uznemirena lica nepoznatih ljudi, tražeći samo jedno: Tesino, ali ona nije tu, i u ovom trenutku besa nisam siguran da li je to dobro ili nije. Ona bi se uplašila, zabrinula bi se za mene, paničila bi i vikala moje ime ne bi li utišala uzdahe i viku koja mi odzvanjaju u ušima.

Brzo bacam drvo, kao da mi je opeklo kožu. I osećam ruke oko ramena.

„Odvedi ga odavde pre nego što pozovu policiju!“, kaže Majk, glasom jačim nego ikad pre.

„Odjebi od mene!“ Otresem Vensa i zurim u njega kroz crvenilo koje mi se navuklo na oči.

„Hoćeš da ideš u zatvor?!“, viče, na svega par santimetara od mog lica. Želim da ga bacim na zemlju, obavijem mu ruke oko vrata...

Ali još nekoliko žena je vrisnulo, pobrinuvši se tako da se ne vratim u tu crnu rupu. Osvrnem se po tom skupom baru, primećujući krhotine po podu, slomljenu stolicu, užasnite izraze lica gostiju koji ne očekuju da prisustvuju ovakvom divljanju. Za samo nekoliko trenutaka njihova šokiranost će se pretvoriti u bes što uznemiravam njihovu skupo plaćenu potragu za spokojem.

Kristijan je ponovo uz mene dok jurim pored hostese i napolje. „Uđi u moj auto i sve ću ti objasniti“, požuruje me on.

Zabrinut da bi panduri zaista mogli svakog trenutka da se pojave, radim to što mi kaže, ali nisam siguran kako da se osećam ili šta da kažem. Uprkos ovom ispovedanju, još ne mogu da dokučim celu stvar. Besmisao cele ideje urnebesno je smešan.

Sedam na suvozačko sedište u trenutku kad on seda na vozačko. „Ne možeš mi ti biti otac, to je nemoguće. Nema nikakvog smisla, nimalo.“ Osvrćući se po skupim iznajmljenim kolima, pitao sam se da li to znači da Tesa luta po onom prokletom parku gde sam je ostavio. „Kimberli ima auto, jel' tako?“

Vens me je pogledao s nevericom. „Naravno da ima.“ Tiho pređenje mašine postajalo je sve glasnije dok se provlačio kroz saobraćaj. „Žao mi je što si ovako to saznao. Neko vreme je sve izgledalo u redu, a onda je počelo da se raspada.“ Uzdahnuo je.

Ja sam ćutao, znajući da ću izgubiti kontrolu ako otvorim usta. Prsti su mi se zarili u noge, taj blagi bol me je držao mirnim.

„Objasniću ti sve, ali moraš da ostaneš otvorenog uma, važi?“ Bacio je pogled na mene, i vidim mu sažaljenje u očima.

Neću dozvoliti da me sažaljeva. „Nemoj mi se obraćati kao detetu, jebote“, brcnuo sam se.

Vens je pogledao u mene, pa nazad na put. „Ti znaš da sam odrastao s tvojim ocem, Kenom. Mi smo drugari otkada pamtim.“

„U stvari, *nisam* to znao.“ Pogledao sam ga. Potom sam vratio pogled na predele koji su promicali. „Izgleda da nemam usranog pojma ni o čemu.“

„Eto, to je istina. Odrasli smo skoro kao braća.“

„Onda si mu ti pojebao ženu?“, kažem, prekidajući njegovu priču za laku noć.

„Slušaj“, gotovo je zarežao. Zglobovi na rukama su mu pobeleli. „Pokušavam da ti objasnim, i molim te pusti me da pričam.“ Duboko je udahnuo da bi se smirio. „A da odgovorim na to tvoje pitanje, nije bilo tako. Tvoja mama i Ken počeli su da se zabavljaju u srednjoj školi, kada se ona preselila u Hampsted. Bila je najlepša devojka koju sam ikada video.“

Stomak mi se prevrnuo na sećanje Vensovih usana na njenim.

„Ali Ken ju je momentalno oborio s nogu. Provodili su zajedno svaki trenutak, kao i Maks i Deniz. Nas petoro smo oformili malu kliku, moglo bi se reći.“ Izgubljen u svojoj smešnoj uspomeni, uzdahnuo je, i glas mu je postao udaljen. „Ona je bila dovitljiva, pametna, i do ušiju zaljubljena u tvog tatu – jebem ti. Neću biti u stanju da prestanem tako da ga zovem...“ Prostenjao je. Prstima je zadobovao po volanu, kao da ga podstiče.

„Ken je bio pametan, u stvari prilično briljantan, i kada je upisao univerzitet s punom školarinom i pre vremena, postao je previše zauzet za nju. Sate i sate je provodio u školi. Ubrzo smo postali četverac, bez njega, i stvari između tvoje mame i mene... pa, moja osećanja prema njoj silno su bujala, a i ona je počela nešto da oseća.“

Vens je nakratko prestao s pričom da promeni traku i pojača ventilaciju. Vazduh je i dalje bio težak i gust, i u glavi mi se i dalje vrtilo kada on nastavlja.

„Oduvek sam je voleo, ona je to znala, ali je ona volela njega, a on je bio moj najbolji prijatelj.“ Vens je progutao knedlu. „Kako su dani i noći prolazili. Postali smo... intimni. Još uvek ne seksualno, ali prepuštali smo se osećanjima i nismo se suzdržavali.“

„Poštedi me jebениh detalja.“ Stisnuo sam pesnicu, primoravajući se da sačekam da završi s pričom.

„Dobro, dobro, važi.“ Zagledao se kroz vetrobransko staklo. „Dobro, jedna stvar je vodila drugoj, i u tom trenutku smo imali aferu u punom zamahu. Ken nije imao pojma. Maks i Deniz su sumnjali, ali niko nije ništa pričao. Molio sam tvoju mamu da ga ostavi jer ju je zapostavljao. Znam da je to sjebanje, ali voleo sam je.“

Nabrao je obrve. „Ona je bila jedini moj beg od samodestruktivnog ponašanja. Bilo mi je stalo do Kena, ali nisam video dalje od svoje ljubavi za nju. Nikada nisam mogao da vidim dalje od toga.“ Teško je izdahnuo.

„I...“, insistirao sam da nastavi.

„Da... Pa, kada je objavila da je trudna, mislio sam da ćemo pobeći zajedno i da će se udati za mene, umesto za njega. Obećao sam joj da ću, ako odabere mene, prestati sa zajebovanjem i da ću biti tu za nju... za tebe.“

Osećao sam njegov pogled na sebi, ali odbio sam da ga pogledam.

„Tvoja mama je pomislila da nisam dovoljno stabilan za nju, i tako sam sedeo i grizao se za jezik dok su nam ona i tvoj... Ken objavljivali da očekuju bebu i da će se venčati iste nedelje.“

Šta, koji kurac? Pogledao sam ga, ali on je očigledno bio izgubljen u prošlosti dok je zurio u put ispred sebe.

„Želeo sam najbolje za nju, a nisam mogao da je razvlačim kroz blato i uništavam joj reputaciju tako što bih rekao Kenu, ili bilo kome drugom, istinu o tome šta se desilo između nas. Govorio sam sebi da on mora znati, duboko u sebi, da u njoj ne raste njegovo dete. Tvoja mama se zaklela da je nije dotakao mesecima.“ Vensova ramena su lako zadrhtala kad je neka jeza prošla kroz njega. „Stajao sam tamo u odelu, u ulozi kuma na njihovom malom venčanju. Znao sam da će joj on dati ono što ja nisam mogao. Ja nisam čak ni planirao da pohađam univerzitet. Ja sam samo čeznuo za udatom ženom i pamtio strane starih romana koji nikada neće postati kao moj život. Nisam imao nikakav plan, novac, a njoj su trebale obe te stvari.“ Uzdahnuo je, pokušavajući da pobegne iz te uspomene.

Posmatrajući ga, zatičem sebe iznenađenog onim što mi pada na pamet i onim što moram da kažem. Stisnem pesnicu, a onda je otpustim, pokušavajući tome da se oduprem.

Onda ponovo stisnem pesnicu, i ne prepoznajem svoj glas dok pitam: „Znači, u suštini, moja mama te je iskoristila da se zabavi, i onda te je odbacila jer nisi imao novca?“

Vens duboko udahne. „Ne. Nije me iskoristila.“ Baci pogled na mene. „Znam da se tako čini, i to je veoma sjebana situacija, ali morala je da misli na tebe i tvoju budućnost. Ja sam bio potpuno i krajnje sjeban – totalna propalica. I ništa mi nije išlo u prilog.“

„A sada imaš milione“, ogorčeno sam primetio. Kako može da brani mamu posle sveg ovog sranja? Koji mu je đavo? A onda se nešto u meni preokrenulo, i pomislio sam na majku, koja je izgubila dva čoveka, za koje se kasnije ispostavilo da su bogati, dok je ona rintala, vraćajući se ujutru u svoju jadnu malu kuću.

Vens je klimnuo glavom. „Jesam, ali nije bilo nikakvog načina da se zna kakav ću ja ispasti. Ken je bio sabran, ja nisam. Tačka.“

„Sve dok nije počeo da se userava od pića svako več.“ Moj bes je ponovo rastao. Osećao sam se kao da nikada neću umaći ovom besu, dok me je oštrica osećanja da su me izdali presecala napola. Proveo sam celo detinjstvo s pijanicom dok je Vens živeo na visokoj nozi.

„To je bilo još jedno od mojih sranja“, kaže ovaj čovek za kojeg sam tako dugo mislio da ga znam, da ga *zaista* znam. „Prošao sam kroz mnoga sranja posle tvog rođenja, ali uspeo sam da se upišem na fakultet i voleo sam tvoju mamu izdaleka...“

„Sve dok?“

„Sve dok nisi napunio, otprilike, pet godina. Bio ti je rođendan, i svi smo bili na žurki. Ti si utrčao u kuhinju, dozivajući svog tatu...“ Vensu je glas pukao, a ja sam čvršće stisnuo pesnicu. „Držao si knjigu uz grudi, a ja sam za sekundu zaboravio da ne misliš na mene.“

Udario sam pesnicom u plastiku ispred sebe. „Pusti me iz kola“, zatražio sam. Ne mogu više ovo da slušam. Ovo je tako sjebano. Previše mi je sve to odjednom.

Vens je ignorisao moj bes i nastavio da vozi tom otmenom ulicom. „Izgubio sam se taj dan. Zahtevao sam od tvoje mame da kaže Kenu istinu. Bilo mi je muka od toga da te gledam kako odrastaš, a do tada sam već napravio plan da se selim u Ameriku. Molio sam je da pođe sa mnom, i da povede i tebe, mog sina.“

Mog sina.

Utroba mi se okrenula. Trebalo bi samo da iskočim iz kola, bila u pokretu ili ne. Pogledao sam u prijatne male kuće pored kojih smo prolazili, misleći kako bih u svakom trenutku izabrao fizički bol umesto ovog.

„Ali ona je odbila i rekla mi da je obavila neke testove i... da ipak nisi moje dete.“

„Šta?“ Dignuo sam ruke prema slepoočnicama. Razbio bih plastiku glavom da sam pomislio da će to pomoći.

Pogledao sam ga i primetio da brzo baca pogled nalevo pa nadesno. Onda sam primetio brzinu kojom se krećemo, i shvatio da on juri kroz svaki semafor i da se ne zaustavlja na stop znak, kako bi bio siguran da neću iskočiti iz kola. „Pretpostavljam da se uspaničila. Ne znam. Znao sam

da laže, a mnogo godina kasnije je priznala da nije bilo nikakvih testova. Ali u to vreme je bila nepopustljiva. Rekla mi je da se ostavim toga i izvinila se što me je navela da pomislim da si moj.“

Koncentrisao sam se na svoju pesnicu. Stisni, opusti. Stisni, opusti...

„Prošla je još jedna godina, i ponovo smo počeli da razgovaramo...“, nastavio je, ali bilo je nečega dalekog u njegovom glasu.

„Misliš, *jebeno* ponovo.“

Još jednom je žestoko izdahnuo. „Da... svaki put kada smo bili blizu jedno drugom, pravili smo istu grešku. Ken je mnogo radio, tada je učio za svoj magistarski, a ona je bila kod kuće s tobom. Ti si uvek bio tako sličan meni; kad god bih došao kod vas, ti si bio zadubljen u neku knjigu. Ne znam da li se sećaš, ali uvek sam ti donosio knjige. Dao sam ti moj primerak 'Velikog Gets...“

„Stani.“ Zadrhtao sam od prizvuka obožavanja u njegovom glasu, dok su mi iskrivljene uspomene maglile um.

„Nastavljali smo tako povremeno godinama, i mislili smo da niko nema pojma. To je bila moja greška; nikad nisam mogao da prestanem da je volim. Šta god radio, progonila me je. Preselio sam se bliže njihovoj kući, tačno prekoputa ulice. Tvoj otac je znao, ne znam kako je znao, ali postalo je jasno da jeste.“ Nakon pauze i skretanja u drugu ulicu, Vens je dodao: „Tada je počeo da pije“.

Izdigao sam se u sedištu, treskajući dlanovima o plastiku. Nije se ni trznuo. „Znači, ostavio si me sa ocem alkoholičarem, koji je bio alkoholičar zbog tebe i mame?“ Moj pobesneli glas ispunio je automobil, a ja sam jedva mogao da dišem.

„Pokušao sam da je ubedim, Hardine. Ne želim da nju kriviš, ali pokušao sam da je ubedim da te dovede da živiš sa mnom – ali nije želela.“ Rukama je prošao kroz kosu.

„Njegovo opijanje postajalo je sve žešće i češće iz nedelje u nedelju, ali ona i dalje nije želela da prizna da si moj – čak ni meni – i tako sam otišao. Morao sam da odem.“

Prestao je da priča, i kada sam ga pogledao, oči su mu ubrzano treptale. Posegnuo sam za kvakom na vratima, ali on je ubrzao i pritisnuo

automatsko zaključavanje nekoliko puta zaredom, kliktanje kao da je odjekivalo po kolima.

Glas mu je prazan kad ponovo počne da priča. „Preselio sam se u Ameriku, i nisam se čuo s tvojom mamom godinama, dok je Ken konačno nije napustio. Nije imala novca i šljakala je bez kraja i konca. Ja sam već počeo da zarađujem, ni blizu koliko sada zarađujem, ali dovoljno da uštedim. Vratio sam se ovamo i iznajmio stan za nas troje, i brinuo sam se o njoj u njegovom odsustvu, ali ona se sve više udaljavala od mene. Ken je poslao papire za razvod odnekud, gde god je kog vraga bio, a ona i dalje nije želela ništa stalno od mene.“ Vens se namrštio. „Nakon svega što sam uradio, još uvek nisam bio dovoljan.“

Sećam se da nas je on primio nakon što je moj tata otišao, ali nisam nikada mnogo o tome razmišljao. Nisam imao pojma da je to bilo zato što je imao predistoriju s mojom mamom, niti da bih mu ja mogao biti sin. Moje već poljuljano mišljenje o majci sada je bilo u krhotinama. Izgubio sam sve poštovanje prema njoj.

„I tako, kada se ona vratila nazad u tu kuću, i dalje sam se brinuo o vama dvoma finansijski, ali vratio sam se u Ameriku. Tvoja mama je počela svakog meseca da mi vraća čekove i nije mi odgovarala na pozive, pa sam počeo da sumnjam da je našla nekog drugog.“

„Nije. Samo je provodila svaki sat svakog dana radeći.“ Tinejdžerske godine sam proveo usamljen kod kuće; zato sam društvo našao u pogrešnoj ekipi.

„Mislim da je čekala da se on vrati“, brzo je rekao Vens, a onda zastao. „Ali on se nije vratio. Ostajao je pijan iz godine u godinu, sve dok ga nešto konačno nije nateralo da odluči da je bilo dosta. Nisam pričao s njim godinama, sve dok nije stupio u kontakt sa mnom kad se preselio u Ameriku. Bio je trezan, a ja sam upravo bio izgubio Rozu.“

„Roza je bila prva žena posle tvoje mame koju sam mogao da gledam a da ne vidim Trišino lice. Bila je neverovatno draga žena i činila me je srećnim. Znao sam da nikada neću nikoga voleti tako snažno kao tvoju mamu, ali bio sam zadovoljan s Rozom. Bili smo srećni, i gradio sam svoj život s njom, ali bio sam proklet... i ona se razbolela. Rodila je Smita, i ja sam je izgubio...“

Razjapio sam usta od te pomisli. „Smit.“ Bio sam previše zauzet pokušajima da sastavim sjebane deliče priče, da bih i pomislio na tog dečaka. Šta sad ovo znači? *Jebemti.*

„Pomislio sam da je taj mali genije moja druga prilika da budem otac. Ispunio je prazninu nastalu smrću njegove mame. Stalno me je podsećao na tebe kad si bio dete; izgleda potpuno isto kao ti kad si bio dečak, samo ima svetlije oči i kosu.“

Sećam se da je Tesa isto to tvrdila nakon što smo sreli tog klinca, ali ja to ne primećujem. „Ovo je... ovo je sjebano“, sve je što mogu da kažem. Telefon mi vibrira u džepu, ali ja samo gledam u svoju nogu, kao da je to neki fantomski osećaj, i kao da nisam u stanju da se pomerim i javim.

„Znam da jeste, i izvinjavam se zbog toga. Kada si se ti doselio u Ameriku, pomislio sam da ću biti u stanju da ti budem blizak, a da ti ne budem očinska figura. Ostao sam u kontaktu s tvojom mamom, tebe zaposlio u 'Vensu', i pokušao da ti prirastem za srce koliko god mi dopustiš. Popravio sam odnos s Kenom, iako će tu uvek biti neprijateljstva. Mislim da me je sažaljevao kad sam ostao bez žene, i od tada se mnogo promenio. Ja sam samo želeo da budem blizu tebi, pristao bih na bilo šta. Znam da me sada mrziš, ali mislim da sam za ovo kratko vreme bar to postigao.“

„Čitavog života si me lagao.“

„Znam.“

„Kao i moja mama i moj... Ken.“

„Tvoja mama je još uvek u poricanju“, kaže Vens – još jedan izgovor za nju. „Ona jedva i sada to priznaje. A što se tiče Kena, on je uvek imao svoje sumnje, ali tvoja mama ih nikada nije potvrdila. Verujem da se on još uvek oslanja na male šanse da si ti ipak njegov sin.“

Prevrnuo sam očima na apsurdnost toga što je rekao. „Govoriš mi da je Ken Skot toliko glup da još uvek veruje da sam ja njegovo dete posle svih ovih godina tokom kojih ste se vas dvoje tucali njemu iza leđa?“

„Ne.“ Zaustavivši kola pored puta, Vens izbaci iz brzine i zagleda se u mene, ozbiljno i intenzivno. „Ken *nije* glup. On je pun nade. Voleo te je, još uvek te voli, i ti si jedini razlog zbog kojeg je prestao da pije i krenuo da završi postdiplomske studije. Iako je znao da ta mogućnost postoji, ipak je

uradio to sve zbog tebe. Žali zbog pakla kroz koji te je proveo i zbog svih sranja koja su se desila tvojoj mami.“

Trznuo sam se kada su mi slike iz noćnih mora pohrlile pred oči. Preživljavao sam sve što su joj oni pijani vojnici uradili pre mnogo godina.

„Nije bilo nikakvog testiranja? Kako uopšte znaš da si mi otac?“ Ne mogu da verujem da se ovo pitanje uopšte postavlja.

„Prosto znam. I ti to znaš. Svi su uvek govorili koliko ličiš na Kena, ali ja znam da moja krv teče tvojim venama. Vremenski raspored uopšte ne ide njemu u prilog. Nema šanse da je mogla da zatrudni s njim.“

Fokusirao sam se na drveće napolju, a telefon mi se ponovo oglasio. „Zašto sada? Zašto mi sve ovo sada govoriš?“, pitam, glas mi se diže, a moja jedva postojeće strpljenje nestaje.

„Zato što je tvoja mama postala paranoična. Ken mi je nešto spomenuo pre dve nedelje, pitao me je da ti daš krv na testiranje da bi pomogao Karen, i ja sam to spomenuo tvojoj mami...“

„Testiranje na šta? Kakve sad Karen veze ima sa svim ovim?“

Vens je pogledao na moju nogu, a onda na svoj telefon koji je ležao na srednjoj konzoli. „Ti bi trebalo da odgovoriš na ovaj poziv, a i mene Kimberli zove.“

Ali ja odmahnem glavom. Pozvaću Tesu čim izađem iz ovih kola.

„Zaista mi je žao zbog svega ovoga. Ne znam šta mi je kog vraga bilo u glavi, kada sam onako sinoć otišao do njene kuće. Pozvala me je, i ja sam... Ne znam. Kimberli će postati moja žena. Volim je više od svega, čak više nego što sam ikada voleo i tvoju mamu. To je druga vrsta ljubavi; uzvraćena je, i ona je meni sve. Napravio sam ogromnu grešku što sam se ponovo video s tvojom mamom, i iskupljiću se za to ostatak života. Ne bih se iznenadio ako bi me Kim ostavila.“

Oh, poštedi me tih tužnih scena. „Aha, Kapetane Očigledni. Verovatno nije trebalo da pokušavaš da pojebeš moju mamu na pultu.“

On me pogleda. „Zvučala je *uspaničeno* i rekla je da želi da bude sigurna da je njena prošlost iza nje pre venčanja, a ja sam živi primer užasnih odluka.“ Zadobovao je prstima po volanu, očigledno posramljen.